

מיבצע-הבזק של ספיר הסתיים כמתוכנן: גולדה תהיה

שכניה בשורה השלישית באולם „אוהל” מוחאים לה כפיים - אבל גולדה עוצמת את עיניה בהתרגשות

דימעה של אישה

סובבה את עצמה תמיד בצוות של עוזי רים ויועצים גבריים, לא נעדרו מצוות זה מעולם לפחות שתי נשים, אשר שימי שו לה יועצות ומזכירות - גם „לשעות שאחרי העבודה”. בפניהן היא נהגה להתרכך, לשפוך את ליבה - ואפילו לבכות.

השבוע עשתה זאת בפני ציבור העסקים נים - בפעם הראשונה בחייה. אבל זאת היתה גם הפעם הראשונה בחייה שהיא ניצבה במעמד כזה.

ואילו גולדה שאלה את חברי המרכז: „האם להגיד לכם תודה על הצבעתכם?” האם היתה זו הצוה, כפי שכמה מי משמיעיה של גולדה התלחשו - או התרגשות כנה ואמיתית? אלה המכירים מקרוב את ראשיה ממסלה המיועדת ה- שיבו: „זאת אחת הרזדמנויות הנדירות, בהן הופיעה גולדה האישה מאחורי ה- חזית של גולדה המדינאית והעסקנית המנוסה.”

הם הזכירו, שלמרות שגולדה מאיר

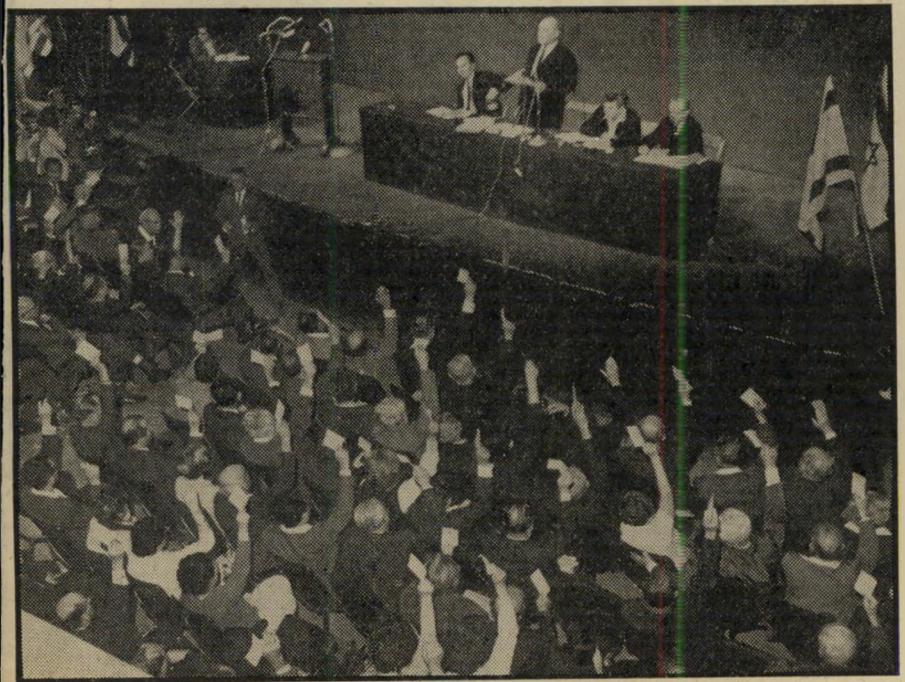

פרס מתקשה הוא הצהיר שהיה מעדיף את משה דיין כראש הממשלה. וכאשר הורמו די המצביעים בעד גולדה, הכניס הוא את ידיו לכיסים. כאשר שאל מזכיר העבודה פינחס ספיר מי נימנע, הרים פרס את ידו.

היה שמעמד בחירתה על-ידי צמרת מפ- לגתה גרם לה להתרגשות אדירה ובצד ההתרגשות הנשית הטבעית - העובדה הפוליטית המאלפת: בהצבעה זו הסתבר שרפי התפוררה. שכן, למרות נסיונות צמרת רפ"י לשעבר להטיל על 96 חבריהם במרכז המפלגה להימנע מהצבעה, נספרו רק 45 נמנעים, מהם שניים אנשי נופא"י לשעבר (סנטה יוספ- טל ושאלו אביגור).

פילו חנה רובינא לא היתה יכולה לעשות זאת בצורה מרגשת יותר מגולדה מאיר, על במת היאטרון „אוהל” ביום השישי האחרון. המיועדת לראשות הממשלה, שזה עתה הורמו למענה 287 פתקי-צירים של מרכז מע"י, נטלה את רשות-הדיבור - ושתקה. שתי דקות תמימות ניצבה מול המיקרופונים ולא הוציאה הגה מפיה.

לחייה היו רטובות מן הדמעות שה- זילה קודם לכן, בשיבתה בתוך האולם, עם גמר ההצבעה. היא פרצה בכני בש- נית, בעומדה על הבמה. כי למרות שהיה ברור, עוד ביום בו נפטר לוי אש- כול, שגולדה מאיר תהיה הירשית, ניכר

ידיים לאעלה מתוך 450 חברי המרכז נכחו באולם למעלה מ-300. אחרי שהנואמים הסבירו מדוע יש להצביע בעד גולדה או להימנע מהצבעה, הורמו 287 ידיים לטובת מועמדותה. דיין עזב את האולם לפני ההצבעה.